

[Tove Nielsen.]

nere vende tilbage til denne del af lovforslaget og nu vende mig mod amtscentralerne.

Hvad angår oprettelsen af amtscentraler for undervisningsmidler, er det jo langt lettere at vurdere forslaget, fordi det drejer sig om en sammenslutning af de nuværende fælleskommunale samlinger, der giver klasse-sæt og yderligere supplerende undervisningsmidler til eleverne i undervisningssituationen, og så skolecentralerne, der er en hjælp rettet til lærerne i form af oplysning om, hvad der findes af undervisningsmateriale på markedet.

Selv om det rent teoretisk har været to adskilte arbejdsområder, har der jo alligevel været overlapninger. Et samarbejde mellem disse to institutioner har været nødvendigt, idet de informationer, man giver fra skolecentralerne med hensyn til et eventuelt indkøb af materiale, også må sammenholdes med, hvad der findes i de fælleskommunale samlinger. Derfor er det ret så forståeligt, at man mange steder i landet allerede har sluttet disse institutioner sammen. Man har dér haft gode resultater ud af dette samarbejde. Nogle steder har man en bil kørende rundt til de forskellige skoler i amtet, og jeg har hørt om et bestemt amt, hvor man har haft så gode resultater, at udlånene igennem 1½ år er steget med 20 pct. Det viser tydeligt, at der er stort behov for disse supplerende undervisningsmidler, og fra venstres side er vi også interesseret i, at tilbuddet bliver administreret på den økonomisk mest fornuftige måde. Heri ligger også, at vi i undervisningsudvalget må se meget nøje på, hvordan man kan samarbejde folkebibliotekerne og amtscentralerne imellem, så der ikke finder overlapninger sted. Det er nødvendigt at få disse arbejdsopgaver afgrænset, det er nødvendigt at koordinere anskaffelserne og den bibliotekstekniske service.

Vi mener også, det er rigtigt, at tilbuddet udstrækkes til ikke blot at gælde folkeskoleområdet, men også andre uddannelsesinstitutioner, herunder også fritidsundervisningen.

Med hensyn til det økonomiske er der jo visse punkter, vi ikke har fået afklaret, for undervisningsministeren siger i bemærkningerne til lovforslaget, at da det er regeringens hensigt at foreslå de hidtidige særlige refusionsordninger til folkebibliotekerne er-

stattet med generelle tilskud til amtskommuner og kommuner efter objektive kriterier, skal tilskuddene til amtscentralerne også ydes på dette grundlag. Med hensyn til folkebiblioteksloven har kulturministeren i sin fremsættelsestale sagt, at skulle det vise sig, at andre ministerier vil opretholde specialtilskud på administrativt tilsvarende områder, ja, så vil han i udvalget gerne være med til at diskutere, om man skulle ændre dette igen. Vi er altså i den situation, at vi ikke har nogen klaring på, hvordan det økonomisk forholder sig, men jeg vil gerne sige, at venstre mener, det rigtige må være, at vi går over til tilskud efter objektive kriterier.

Det svæver også lidt i det uvisse, hvornår loven kan træde i kraft. Der står i lovforslaget 1. april 1974, og det bliver sammenholdt med, hvornår folkebiblioteksloven skal træde i kraft. Det bliver jo rart at vide, hvornår regeringen finder ud af, hvilke ting der skal gennemføres nu eller i det næste finansår, og hvilke ting der skal udskydes.

Venstre kan altså støtte princippet i amtscentralerne, men må naturligvis være med til i udvalget at se på de økonomiske konsekvenser.

Noget anderledes ligger det, når vi vender os til en landscentral for undervisningsmidler, som altså skal være en overbygning på amtscentralerne. Landscentralens virksomhed skal sortere under undervisningsministeriet og finansieres derigennem, altså af staten. Da det er et helt nyt organ, man foreslår oprettet, vil der fra starten af være ret så store udgifter forbundet med selve etableringen. Nok forudsætter man, at udgifterne ved oprettelsen og driften af landscentralen stort set vil kunne afholdes af de midler, der allerede nu er afsat til eksisterende statsinstitutioner, statens filmcentral, undervisningsministeriets båndcentral, statens pædagogiske studiesamling plus den refusion eller den rådighedssum, man får via skolebibliotekerne, men så tilføjes der i bemærkningerne:

„Man må dog nok påregne, at der herudover vil blive tale om en merudgift for staten i finansåret 1974-75 på ca. 1 mill. kr. I de følgende 2 år vil merudgifterne formentlig stige med ca. 50 pct. årligt op til ca. 2 mill. kr.“

Hertil kommer, at man foreslår, at Dan-